

Četvero civila zarobljenih kod Nos Kalika dovedeni su u Kuline gdje su, tijekom lipnja i srpnja 1993., bili izloženi brutalnom fizičkom mučenju koje je uključivalo seksualno zlostavljanje i višekratna silovanja. Tako su ih tukli rukama, nogama, gumenim palicama i raznim drugim sredstvima, jednog od muškaraca tjerali su da se skida gol i saginje, upaljačem su mu palili bradu jer se nije imao čime brijati, polivali su ih hladnom vodom, prisiljavali na međusobni oralni seks, a jednu od zatočenih žena zatvorski čuvari i druge nepoznate osobe silovale su desetak dana.

Iskazi svjedoka -oštećenika prihvaćeni su kao vjerodostojni i zakoniti dokazi. Obrana je zatražila izdvajanje iskaza oštećene M.K. kojeg je dala putem video linka zbog navodno sugestivno formuliranih pitanja. Sutkinja Ivona Rupić, predsjedateljica vijeća, odbila je zahtjev, a odluku je potvrdio Vrhovni sud.

"Čuvala sam blago na livadi kada je došla hrvatska vojska s crnim trakama oko glave. Rekli su nam da ne bježimo, inače će nas ubiti. Dušanu J. izbijeni su zubi. Odveli su nas u ćeliju u Kuline veličine dva sa tri metra. Bili su tu Dušan i druga M. K. Prvu noć nas nisu dirali, drugu noć su nas tukli i prijetili da će nas zaklati. Dolazili su Periša i Duliša, prvi je bio manji, s crnom kosom, a drugi s plavom. Ulazili su u ćeliju, gasili svjetlo. Periša me tukao palicom, stavljao pištolj u usta i nož pod vrat. Noću su dolazili po mene u ćeliju i vodili me u sobu preko puta. Izgasili bi svjetlo, skinuli me do gola. Šutjeli su i silovali me na podu ili na sjedalici. Morala sam lizati nečiji spolni organ. Ako ne bi to napravila, prebili bi me. Kada sam to radila, posprejali bi mi oči da ništa ne vidim. Sjećam se da je to jednom tražio jedan debeli muškarac. Silovali su me desetak puta. Kada bi me odvodili ja bih skričala. Nisam mogla plakati jer nisam imala suza, ali svi su me mogli čuti u zatvoru", ispričala je tada svjedokinja.

Iako je za ovo kazneno djelo minimalna kazna pet godina, Sudsko je vijeće uzevši u obzir mnoge olakotne okolnosti poput znatnog protoka vremena, činjenicu da su oba okrivljena obiteljski ljudi koji nikad nisu kršili zakon, primijenilo institut ublažavanja kazne te Damira Boršića, tadašnjeg zapovjednika vojnog zatvora "Kuline" i Miroslava Perišu, njemu podređenog zatvorskog čuvara, inače obojicu pripadnika 2. satnija 72. bojne Vojne policije, osudilo na dvogodišnje kazne zatvora. Obojica optuženika osuđeni su kao izravni počinitelji dok je Boršić osuđen i po zapovjednoj odgovornosti.

Izricanjem minimalnih zatvorskih kazni optuženicima, koji su pokazali ustrajnost u izvršenju kaznenog djela, seksualnu nastranost, sadizam i bestijalnost u odnosu prema žrtvama, osobito ranjivim u uvjetima zatočeništva, odnosno zlorabili poziciju nadređenog, teško da će se ostvariti posebna, a kamoli opća svrha kažnjavanja. Paušalno utvrđujući postojanje olakotih i osobito olakotnih okolnosti na strani optuženika Vijeće je previdjelo i podcijenilo težinu počinjenog kaznenog djela s izrazitom pogibeljnošću i za društvo u cijelni dalekosežno štetnim posljedicama.

(lang:50001:en)/(yams-select:50001)